

Daniel Kitabı - Numara Dört

Düşüş

Jeff Pippenger

2023-11-27

Levililer yirmi altıncı bölümdeki "yedi kez"i, Daniel kitabında temsil edildiği şekliyle ele alıyoruz. Bunu yapıyoruz çünkü "yedi kez" in peygamberlik özelliklerinden biri, yapıcıların reddettiği "sendeleme taşı" nı temsil etmesidir. Kutsal Yazılarda temsil edilen bu sendeleme taşı, görülebilir ama görülmeyen bir hakikat olarak tanımlıyorum. Onu görenler için kıymetlidir; fakat onu görmeyenler için sadece üzerine takılıp düştükleri şey olmakla kalmaz, aynı zamanda onları un ufak eden taştır.

Mesih, yapıcıların reddettiği taşı sunduğunda, köşe taşının köşenin "başı" olacağını belirtti. Kutsal Yazılar'da reddedilen taşla ilgili mesaj, her zaman Tanrı'nın önceki antlaşma halkını bir kenara bırakmasıyla, aynı anda ise daha önce Tanrı'nın halkı olmayan bir halkla antlaşmaya girmesiyle ilgilidir.

İsa onlara dedi: "Kutsal Yazılar'da, 'Yapıcıların reddettiği taş, işte başköşe taşı oldu; bu Rab'bin işidir ve gözümüzde harikadır' sözünü hiç okumadınız mı? Bunun için size söylüyorum: Tanrı'nın Egemenliği sizden alınacak ve onun meyvelerini veren bir ulusa verilecektir. Bu taşın üzerine düşen herkes paramparça olacak; o da kimin üzerine düşerse onu ezip toz edecektir." Matta 21:42-44.

Kutsal meleklerin yönlendirmesiyle William Miller'in ulaştırıldığı ilk "zamana ilişkin peygamberlik", Levililer'in yirmi altıncı bölümündeki "yedi zaman"dı. Laodikya Adventizmi, Rab'bin Miller'in hizmeti aracılığıyla bir araya getirdiği temel gerçekleri yıkma sürecini, Miller'in keşiflerinin ilkini reddederek başlattı. Elbette, kutsal bir temele ilişkin her peygamberliksel tasvir, "Taş" olan Mesih'in bir tasviridir; bu nedenle 1863'te "yedi zaman"ın reddedilmesi, yalnızca temel gerçekleri reddetme sürecinin başlangıcını işaret etmekle kalmaz, aynı zamanda Mesih'in reddedilmesini de temsil eder. Reddedilen taşla ilgili Mesih'in tanıklığında olduğu gibi, Petrus da temel taşla bağlantılı peygamberliklerden birinin nihayetinde onun "başköşe taşı" olacağını belirlediğini ifade eder.

Bunun için Kutsal Yazı'da şöyle yazılıdır: İşte, Siyon'a seçilmiş, değerli bir baş köşe taşı koyuyorum; ona iman eden utandırılmayacaktır. Buna göre iman edenler için o değerlidir; ama itaatsiz olanlar için, yapıcıların reddettiği taş köşenin baş taşı oldu; itaatsiz oldukları için söze takılıp tökezleyenler içinse bir sürçme taşı ve bir tökezleme kayasıdır; nitekim buna da belirlenmişlerdi. Ama siz seçilmiş bir soy, krallık kâhinleri, kutsal bir ulus, Tanrı'nın öz halkısınız; sizi karanlıktan harika ışığına çağırmanın övgülerini duyurmanız için. Bir zamanlar halk değildiniz, şimdi ise Tanrı'nın halkısınız; bir zamanlar merhamet bulmamıştınız, şimdi ise merhamet buldunuz. 1. Petrus 2:6-8.

Adventizmin başlangıcındaki temel taşı, köşenin baş taşı olur. Yeşaya, Mesih ve Petrus'la aynı fikirdedir; temel taşı, yerine yeni bir antlaşma halkı getirilen antlaşma halkını temsil etmek için kullanır. Tanıklığında, ölümle antlaşma yapmış ve bir yalanı kabul etmiş bir sınıfı temsil eder. Onların kabul ettiği yalan, Pavlus'un, gerçeğin sevgisini kabul etmedikleri için ölümle antlaşma yapanların üzerine güçlü bir aldanış getirdiğini söylediği yalandır.

Bu nedenle, Yeruşalim'deki bu halka hükmeden alaycı adamlar, Rab'bin sözünü işitin. Çünkü şöyle dediniz: Ölümle bir antlaşma yaptık, ölümler diyarıyla anlaşmaya vardık; sel gibi taşan kırbaç geçip gittiğinde bize uğramayacak; çünkü yalanı sığınağımız yaptık ve yalan örtüsü altında saklandık. Bu nedenle Egemen Rab şöyle diyor: İşte, Siyon'da temel için bir taş koyuyorum, denenmiş bir taş, değerli bir köşe taşı, sağlam bir temel; ona iman eden acele etmeyecek. Yargıyı ölçü ipi, doğruluğu çekül kılacağım; dolu yalan sığınağını süpürüp götüreceksin, sular gizlenme yerini basacak. Ölümle yaptığınız antlaşma bozulacak, ölümler diyarıyla yaptığınız antlaşma ayakta kalmayacak; sel gibi taşan kırbaç geçip gittiğinde onun tarafından çiğneneceksiniz. Yeşaya 28:14-18.

“Yedi vakit” yalanlarla örtülmüştür ve Tanrı eski antlaşma halkını bir yana bırakıp yüz kırk dört binle antlaşmaya girdiğinde, bir zamanlar reddedilmiş köşe taşı olan taş, köşenin “başı” konumuna yükselecektir. Bu gerçeği anlayanlar için o değerlidir; anlamayanlar içinse, köşenin başı olan taş onları yalnızca ezmekle kalmaz, aynı zamanda mecazi olarak onların mezar taşı olur.

Daniel kitabında, sekizinci bölümün on dokuzuncu ayetinde, gazabın “nihai sonu”nu buluruz; bu da gazabın bir de “ilk sonu” olması gerektiğini gösterir. MÖ 677 yılından 22 Ekim 1844'e kadar olan zaman dilimi, mabedin (ve ordunun) ayaklar altında çiğneneceği dönemi temsil eder. Ama Daniel kitabı on birinci bölüm, otuz altıncı ayete göre, gazap tamamlanıncaya kadar papalık başarılı olacaktı. Eğer sekizinci bölümdeki gazabın sonu bir zaman döneminin sonunu temsil ediyorsa, o hâlde on birinci bölümdeki gazabın sonu da bir zaman döneminin sonunu temsil eder. Kutsal Kitap açıkça bunu öğretir; ancak bu gerçek, ölümle antlaşma yapanlar tarafından yalanlarla örtbas edilmiştir.

Her iki gazabın sonu, aynı uzunluktaki bir zaman diliminin sonunu temsil eder; çünkü ikisi de dağılma, tutsaklık ve kölelikten oluşan ve iki bin beş yüz yirmi yıl süren aynı lanetin gerçekleşmesiydi. Kuzey Krallığı, MÖ 723'te Asur kralı onları tutsak aldığı anda, "yedi zaman"ın dağılma, tutsaklık ve köleliğine ilk maruz kalan oldu. Güney Krallığı aynı akıbete MÖ 677'de uğradı. Yeremya bu gerçeği doğrular.

İsrail dağılmış bir koyundur; aslanlar onu sürüp götürdüler: önce Asur kralı onu yiyip bitirdi; en sonunda da bu Babil kralı Nebukadnessar onun kemiklerini kırdı. Yeremya 50:17.

Yeremya, aşamalı bir yargıyı tanımlıyor. Asurlular MÖ 723'te kuzey krallığını ortadan kaldırıyor, sonra MÖ 677'de başkentleri olan Babil'e Manasseh'i götürüyorlar. Ardından Nebuchadnezzar Jehoiakim'i götürüyor ve böylece MÖ 606'da yetmiş yıllık esaretin başlangıcını işaretliyor. Sonra Nebuchadnezzar Zedekiah'ı götürüyor ve MÖ 586'da Kudüs'ü yıkıyor.

Güney krallığına, isyanlarına devam ederlerse kuzey krallığıyla aynı akıbete uğrayacakları uyarısı yapılmıştı. Kuzey krallığına yönelik yargı, güney krallığı üzerinde uygulanacaktı ve o yargının

simgesi, Yahuda'nın üzerine gerilecek bir ölçü ipiydi. İşıya'nın tanıklığında bu sadece "ölçü ipi"ydi; ancak izleyen pasajda "ölçü ipi", "Samiriye'nin ölçü ipi"dir.

Bu nedenle İsrail'in Tanrısı RAB şöyle diyor: İşte, Yerus alim ve Yahuda'nın üzerine öyle bir kötülük getiriyorum ki, bunu işiten herkesin iki kulağı  ınlayacak. Yerus alim'in üzerine Samiriye'nin  l u ipini ve Ahab'ın evinin  ek l n  uzatacağım; Yerus alim'i, bir adamın bir tabağı silip ters çevirir gibi sileceğim. Mirasımın geri kalanını terk edecek ve onları düşmanlarının eline teslim edecekim; bütün düşmanlarına yem ve yağma olacaklar.  unku gözümde kötü olanı yaptılar ve atalarının Mısır'dan çıktığı günden bugüne dek beni  fkeldirdiler. 2. Krallar 21:12-15.

Az önce alıntılanan ayetlerde dikkate alınması gereken iki peygamberi ifade vardır. İlki kulakların çınlaması, diğeri ise  ek ld r. Bu ayetlerde Samiriye'nin  l u ipi, Ahab'ın evinin  ek l  olarak da tanımlanır.  l u ipi ve çekül, yargının araçlarıdır; yapı sürecinde kullanılırlar. Ayetlerde, Samiriye ve Ahab'ın eviyle temsil edilen kuzey krallığına karşı uygulanmış olan aynı yargının Yahuda ve Yerus alim'in üzerine getirileceği belirtilir. Uyarı dile getirildiğinde, İsrail'in kuzey krallığı çoktan istilaya uğramış, fethedilmif, yıkılmış ve köleliğe götürülmüştü. Tanrı'nın yargısına ilişkin mesaj, uyarıyı işitenlerin kulaklarının  ınlamasına yol açar. Hem  ek l hem de kulakların çınlaması Kutsal Yazılarda  er kez geçer. Her birinde, Tanrı'nın kendi halkına karşı öfkesini temsil ederler.

Ve Rab geldi, durdu ve diğer zamanlarda olduğu gibi seslendi: "Samuel, Samuel." Bunun üzerine Samuel, "Konuş;  unku kulun dinliyor," diye cevap verdi. Rab Samuel'e dedi ki: "İşte, İsrail'de öyle bir şey yapacağım ki, onu işiten herkesin iki kulağı  ınlayacak. O gün, Eli'nin eviyle ilgili söylediğim bütün sözleri onun aleyhine yerine getireceğim; başladığımı da tamamlayacağım." 1. Samuel 3:10-12.

Eli'nin soyunun yıkılışı, bunu işiten herkesin iki kulağını da  ınlatacak kehanettir. Samuel zamanında kulakların çınlaması, Eli'nin soyunun es geçilmesini simgeler. Samuel'e verilen bildirin gerçekleşmesi, Eli'nin soyunun yıkılması ve Samuel'in peygamber olarak tesis edilmesiydi. Samuel, Petrus'un dediği gibi, geçmişte Tanrı'nın halkı olmayan ama şimdi olan bir halkı temsil eder;  unku Samuel peygamber olarak tesis edildiğinde Eli'nin soyu yıkıldı. Yeremya da kulakları  ınlatan, Yerus alim'in  nderliğeine karşı bir yargı ilan eder.

Ve deyin: Ey Yahuda kralları ve Yerus alim'in sakinleri, Rabbin sözünü işitin; Orduların Rabbi, İsrail'in Tanrısı şoye diyor: İşte, bu yerin üzerine öyle bir kötülük getireceğim ki, bunu işiten herkesin kulakları  ınlayacak. Yeremya 19:3.

Kulakların  ınlamasına dair  u atfın tamamı, ölümle antlaşma yapmış bir antlaşma halkıyla ilişkilidir ve bu halk ardından istila edilir, fethedilir, yok edilir, dağıtılır ve köleliğe götürülür. Kulakların  ınlaması, Tanrı'nın gazabının yargısının bir simgesidir; bu yargının simgesi Kutsal Yazılar'da da " ek l" sözcüğüyle   kez temsil edilir. Bunu zaten 2. Krallar ve Yeşaya'da okuduk; ama Kutsal Yazılar'da " ek l"e ilişkin bir başka atf daha vardır ve o atıfta " ek l" sözcüğü, önceki iki atıftakinden farklı bir İbranice sözcükten çevrilmiştir.

Benimle konuşan melek yine geldi ve beni, uykusundan uyandırılan bir adam gibi uyandırdı; ve bana, "Ne görüyorsun?" dedi. Ben de dedim ki: "Baktım; işte tepesi üzerinde bir çanağı

olan, tümüyle altından bir şamdan; tepesi üzerindeki yedi kandili ve o yedi kandile giden yedi boru. Ve yanında iki zeytin ağacı, çanağın sağ yanında biri, sol yanında öteki.” Bunun üzerine benimle konuşan meleğe, “Bunlar nedir, efendim?” diyerek cevap verdim. Benimle konuşan melek cevap verip bana, “Bunların ne olduğunu bilmiyor musun?” dedi. Ben, “Hayır, efendim” dedim. O da bana şöyle cevap verip dedi: “Bu, Zerubbabil’e RAB’bin sözüdür: ‘Kuvvetle değil, kudretle değil, ancak Ruhumla,’ diyor Orduların RAB’bi. ‘Ey büyük dağ, sen kimsin? Zerubbabil’in önünde ova olacaksın; ve o, “Lütuf, lütuf onun üzerine!” diye bağırırlarla onun tepe taşını çıkaracak.” Ayrıca RAB’bin sözü bana geldi: “Bu evin temelini Zerubbabil’in elleri attı; onu yine onun elleri bitirecek; ve Orduların RAB’binin beni size gönderdiğini bileceksin. Çünkü küçük şeylerin gününü kim küçümsedi? Onlar sevinecek ve o yedisizle birlikte Zerubbabil’in elinde çekülü görecekler; bunlar bütün yeryüzünü dolaşan RAB’bin gözleridir.” Sonra ben cevap verip ona dedim: “Şamdanın sağında ve solunda bulunan şu iki zeytin ağacı nedir?” Yine cevap verip ona dedim: “Kendilerinden iki altın boru aracılığıyla altın yağı boşaltan şu iki zeytin dalı nedir?” O bana cevap verip dedi: “Bunların ne olduğunu bilmiyor musun?” Ben, “Hayır, efendim” dedim. O da dedi: “Bunlar, bütün yeryüzünün RAB’binin yanında duran iki meshedilmiş kişidir.” Zekeriya 4:1-14.

İkinci Krallar ve Yeşaya yirmi sekizde “plummet” olarak çevrilen sözcük “mishqâl”dır ve “ağırlık” anlamına gelir. Her iki pasajda da hatta bir ağırlık (plummet) eklenecekti. Ağırlık, terazide kullanılan şeydir ve yargıyı temsil eder. Üzerinde ağırlık bulunan hat, bir yargı hattıdır. Samiriye’nin hattı, “yedi vakit” ya da iki bin beş yüz yirmi yıllık dönemdi. Kuzey krallığının üzerine getirilmiş olan aynı zaman dilimi, güney krallığının üzerine de getirilecekti. Her bir hattın sonu, Daniel kitabında ya son gazabın sonu ya da ilk gazabın sonu olarak tanımlanır. Bu dönem, Daniel’de, Yeruşalim ve ordunun putperestlik ve papalık olmak üzere iki viran edici güç tarafından ayaklar altına alınacağı dönem olarak temsil edilir. Her iki dönem de kendi başkentleri istila edilip fethedilip yıkıldığında ve halkları köleliğe sürüldüğünde başlayacaktı.

Ama Zekeriya kitabında, "plummet" sözcüğü iki İbranice kelimenin birleşiminden oluşur. İlk kelime "eben"dir; hem "inşa etmek" hem de "taş" anlamına gelir. "Bir yapı taşı" anlamına gelir. Bu kelime daha sonra "bölmek ya da ayırmak" anlamına gelen İbranice "bediyel" kelimesiyle birleştirilir. Zekeriya’daki "plummet", üzerine inşa edilen ve bir ayırım ve bölünme meydana getiren taştır. Bu bölünme, ibadet edenlerin iki sınıfı arasındadır; bunlardan biri, taşı gördüğünde sevinir, onu köşe taşı yapar ve onun üzerine inşa eder; diğeri ise onu görmez, reddeder, onun üzerinde sürçer ve sonunda onun tarafından ezilir; böylece o, onların baş taşı ya da mezar taşı olur. Bir sınıf hayatla antlaşma yapar, diğeri ölümle antlaşma yapar.

Zekeriya’nın tarihinde, eski İsrail Yeruşalim’i yeniden inşa edip onarmak üzere henüz Babil’den çıkmıştı. Zerubbabil vali olarak atanmış ve çalışmayı denetlemekle görevlendirilmişti. İşin başında temel taşını koydu ve işin sonunda da baş taşı, yani tepe taşını yerleştirdi. Zerubbabil, "Babil’in soyundan gelen" anlamına gelir. Bütün peygamberlik sözleri son günleri işaret eder ve Zerubbabil’in adı, temel taşının konulduğu zamandaki birinci meleğin mesajının tarihinin bir sembolüdür; adı, baş taşının, yani tepe taşının yerleştirildiği zamandaki üçüncü meleğin mesajının da bir sembolüdür. Kutsal Ruh’un dökülüşünün tezahürü, ister ilk harekette ister ikinci harekette olsun, Zerubbabil’in adıyla (Babil’in soyundan gelen) temsil edilir; çünkü bu, "Babil’in soyunun"

son nesline, Babil'den çıkmaları çağrısında bulunan mesajı temsil eder. Bu, ilk harekette gerçekleşen Gece Yarısı Çağrısı'nın mesajını temsil eder ve Gür Çağrı'nın son hareketinde gerçekleşmek üzere olanını da temsil eder.

İki zeytin ağacı, iki zeytin dalı ve iki altın borunun yağı içine boşalttığı kapları temsil eden iki meshedilmiş kişi:

Bütün dünyanın Rabbi'nin yanında duran meshedilmiş olanlar, bir zamanlar örtücü keruv olarak Şeytan'a verilmiş olan mevkie sahiptir. Tahtını çevreleyen kutsal varlıklar aracılığıyla Rab, yeryüzünün sakinleriyle sürekli iletişimini sürdürür. Altın yağ, Tanrı'nın, imanlıların kandillerini titreyip sönmemeleri için sağladığı lütfu temsil eder. Eğer bu kutsal yağ, Tanrı'nın Ruhü'nün bildirileri aracılığıyla gökten dökülmeseydi, kötülüğün güçleri insanlar üzerinde bütünüyle egemenlik kurardı.

“Tanrı'nın bize gönderdiği mesajları kabul etmediğimizde O'nun yüceliğine saygısızlık etmiş oluruz. Böylece, karanlıkta olanlara ulaştırılmak üzere O'nun ruhlarımıza dökmek istediği altın yağı reddetmiş oluruz. ‘İşte, damat geliyor; onu karşılamaya çıkın’ çağrısı geldiğinde, kutsal yağ almamış, Mesih'in lütfunu yüreklerinde özenle saklayıp korumamış olanlar, akılsız bakireler gibi, Rab'leriyle buluşmaya hazır olmadıklarını göreceklerdir. Kendi içlerinde yağ elde edecek güce sahip değildirler ve yaşamları yıkıma uğrar. Ama Tanrı'nın Kutsal Ruhü istenirse, Musa'nın yaptığı gibi, ‘Yüceliğini bana göster’ diye yalvarırsak, Tanrı'nın sevgisi yüreklerimize dökülüp yayılacaktır. Altın borular aracılığıyla altın yağ bize aktarılacaktır. ‘Ne güçle, ne kuvvetle, ancak Benim Ruhumla olacak,’ diyor Her Şeye Egemen RAB. Doğruluk Güneşi'nin parlak ışınlarını alarak Tanrı'nın çocukları dünyada ışıklar olarak parlarlar.”
Review and Herald, 20 Temmuz 1897.

Zekeriya, iki zeytin ağacının kimler olduğunu defalarca sormuş, böylece iki tanığa ilişkin çeşitli sembollere dikkat çekmişti. Bayan White, iki zeytin ağacını Vahiy 11'deki iki tanık olarak tanımlar.

“İki tanık konusunda peygamber ayrıca şöyle beyan eder: ‘Bunlar, yeryüzünün Tanrısının huzurunda duran iki zeytin ağacı ve iki şamdandır.’ Mezmur yazarı ise, ‘Sözün ayaklarımın çıra, yoluma ışıktır’ dedi. Vahiy 11:4; Mezmurlar 119:105. İki tanık, Eski ve Yeni Antlaşma'nın Kutsal Yazılarını temsil eder.” Büyük Mücadele, 267.

Zekeriya, bu iki tanığın kim olduğunu anlamak istemişti. Fransız Devrimi'nde bunlar Eski ve Yeni Ahit'ti. Dipsiz kuyudan çıkan canavar tarafından sokakta öldürülen Musa ve İlyas olarak temsil edilmişlerdi. Onlar, 18 Temmuz 2020'de öldürülen Future for America'nın hizmetini temsil ederler.

Bölümün başında, Zekeriya uyandırıldıktan sonra, kurumuş, cansız kemikler bir araya getirildiğinde, ama henüz can bulmamışken, Cebrail, “Ne görüyorsun?” diye sorar. Zekeriya gördüklerini anlatır ve ardından, “Bunlar nedir, efendim?” diye sorar. Cebrail, Zekeriya'nın sorusuna soruyla karşılık vererek sorunun özünü vurgular. Zekeriya'ya, “Bunların ne olduğunu bilmiyor musun?” diye sorar. Sonra şöyle yanıtlar: “Bu, Rab'bin Zerubbabil'e ilettiği sözdür: Rab'bin orduları der ki, ‘Ne güçle ne de kuvvetle, ancak benim Ruhumla.’”

Zerubbabel'e verilen Rab'bin sözü şuydu: "Ne güçle ne kuvvetle, ancak Ruhumla. Ey büyük dağ, sen kimsin? Zerubbabel'in önünde ova olacaksın; o da onun tepe taşını sevinç çılgınlıklarıyla, 'Lütuf, lütuf onun üzerine!' diye haykırarak çıkaracak."

Vali Zerubbabel, önünde dağın ova gibi olduğu, tarihin başında ve sonunda yolu hazırlayan habercinin temsilcisidir. Yeşaya aynı habercinin işini belirtir ve onun "çölde Tanrımız için bir ana yolu dümdüz edeceğini" ve "her vadinin" "yükseltileceğini" söyler. O ayrıca "her dağ ve tepe"nin "alçaltılmasını" sağlayacaktır; çünkü vali Zerubbabel'in önündeki "büyük dağ" "bir ovaya dönüşecektir."

William Miller'ın "yedi kez" mesajı ona Tanrı tarafından verildi. Zerubbabel, "yedi kez" in temel taşını koyan William Miller'ı temsil eder ve ayrıca "Lütuf, lütuf onun üzerine" diye haykırıp çağırarak "baş taşını" ortaya çıkaracak elleri de temsil eder. "Lütuf" sözcüğünün iki kez söylenmesi, Geceyarısı Çağrısı mesajını temsil eder. "Haykırış", üçüncü meleğin gür çağrısının temsil ettiği aynı mesajı; "çağrı" ise Geceyarısı Çağrısını temsil eder. Metnin bütünü Geceyarısı Çağrısı mesajıyla ilgilidir. Bu, ölü, kuru kemikler vadisinden geçen Vahiy on birdeki sokaklarda ölüm uykusunda olan kızlarla ilgilidir. Bu, ölü, kuru kemiklerin dirilişiyle ve bilge kızların görüp sevinmelerine yol açan "çekül"ün peygamberlikteki rolüyle ilgilidir.

Sonra Zekeriya, "Üstelik" der. Üstelik, izleyen pasajı önceki pasajın üzerine yerleştirmek anlamına gelir. Bu, peygamberlikteki "satır üstüne satır" ilkesine bir göndermedir. Önceki diyalog, Zekeriya'nın temsil ettiği Tanrı'nın halkının gece yarısındaki uyanışını tanımladı. Önceki diyalog, son günlerde Tanrı'nın halkının Vahiy on birin iki tanığının kim olduğunu anlamaya yönelik arzusunu defalarca vurguladı. Önceki diyalog, Zerubbabel'in hem ilk hareketteki işi hem de son hareketteki işi temsil ettiğini belirledi. Zerubbabel'in "elleri"nin (insan gücünü temsil eder) temel taşını ve tepe taşını koyacağını, fakat ellerinin işinin geçmişte de şimdi de yalnızca Tesellici'nin ilahi gücüyle tamamlandığını belirledi.

Ardından gelen ve önceki diyalogun üzerine yerleştirilmesi gereken diyalog şunu ortaya koyar: "Zerubbabel'in elleri" işi tamamlamakta olduğunda, son günlerde Tanrı'nın halkı, Rab'bin ışık taşıyıcı Gabriel'i Tanrı'nın halkına gönderdiğini bilecektir. Onlar, İsa Mesih'in Vahiy ile bağlantılı olarak temsil edilen ilk hakikat olan göksel iletişim sürecini tanıyacaktırlar. Zerubbabel'in mesajını ve işini reddetmek, Gabriel'den gelen ve onun Mesih'ten, Mesih'in de Baba'dan aldığı mesajı reddetmektir.

Böylece ibadet edenlerin iki sınıfı tanımlanır. Bir sınıf "küçük şeylerin gününü hor görmüştür?" Diğer sınıf, "bütün yeryüzünde oraya buraya dolaşan Rab'bin gözleri" olan "o yedi" ile birlikte "Zerubbabel'in elindeki çekül"ü "görecekları zaman" "sevinecektir". "Küçük şeylerin gününü" hor görenler, "çekül" ile temsil edilen William Miller'ın tarihsel çalışmasını hor görmektedir. Bunlar, "çekül"ü Zerubbabel'in elinde gördüklerinde sevinenlerle tezat oluşturur. Zekeriya'nın "çekül"ü, bir bölünme meydana getiren yapı taşıdır. Bir sınıf "çekül"ü hor görür; çünkü Zerubbabel'in elindeki "çekül"ün "o yedi" ile birlikte olduğunu görmeyi reddeder. "çekül"le birlikte olan "yedi" kelimesi, Levililer yirmi altıda "yedi kez" olarak çevrilen aynı İbranice kelimedir.

Sonra Zekeriya, uyandıgında iki tanıgın kim olduğunu bilmediğini yeniden belirtir. Bu yüzden bir kez daha sorar: "Bu iki zeytin ağacı nedir?" Bunu yineleyerek şöyle sorar: "İki altın boru aracılığıyla içlerinden altın yağı boşaltan şu iki zeytin dalı nedir?" Ve Gabriel, Zekeriya'nın sorusuna yine bir soruyla karşılık vererek bunu vurgular: "Bunların ne olduğunu bilmiyor musun?" Zekeriya da, "Hayır," diye cevap verir. Bunun üzerine Gabriel, "Bunlar, bütün dünyanın Rabbi'nin yanında duran iki meshedilmiş kişidir," der.

Bölüm, Cebrail'in Zekeriya'yı uykusundan uyandırmasıyla başlar. Bu nedenle Zekeriya, gece yarısı uyandırılan bakireleri temsil eder; ve o bakireler uyandırıldığında, Vahiy kitabının on birinci bölümündeki iki tanıgın neyi temsil ettiğini anlamak için çok ağır bir yük taşıyanlar olarak tasvir edilirler. Kutsal Kitap'taki tüm kitaplar Vahiy kitabında birleşir ve orada son bulur. Bütün peygamberler birbirleriyle uyum içindedir, çünkü Tanrı karışıklığın kaynağı değildir. Bütün peygamberler, yaşadıkları günlerden çok, son günler hakkında konuşurlar.

Gabriel, Zerubbabel'in tapınağın inşası işini başlatıp tamamlayacağını belirleyerek Alfa ve Omega ilkesini kullanır. Onun işi, başlangıçta temel taşının ve sonunda tepe taşının konulması olarak temsil edilir. Zerubbabel, Milleritlerin hareketini ve Future for America hareketini temsil eder.

Cebrail'in Zekeriya'ya bildirdiği şudur: Gece Yarısı Çağrısı'nın işi, ister birinci meleğin hareketinde ister üçüncü meleğin hareketinde olsun, Kutsal Ruh'un gücüyle yerine getirilir.

Sokakta ölü yatarlarken, dünya onların cesetleri üzerine bayram etti; ama onlar dirildiklerinde, bu kez dünya korktu ve onlar sevindi. Zerubbabel'in elinde o "yedi kez" in çekül taşı görüldükleri için sevinirler. Çekül taşı, üzerine inşa edilen ve bilgeyi akılsızdan ayıran taştır.

Zekeriya "yedi" demez, "o yedi" der. Onlar iki bin beş yüz yirmi yıllık bir dağılmayı da görürler. "Yedi" diye çevrilen sözcük, Levililer yirmi altıda "yedi kez" diye çevrilenle aynı sözcüktür ve İsrail'in hem kuzey hem de güney krallıklarının başına getirilen kölelik "laneti"ni temsil eder. Daniel kitabı "o yedi"yi ilk ve son gazap olarak tanımlar.

William Miller'in attığı temel taşı 'yedi vakit'ti ve üçüncü meleğin hareketinin koyduğu tepe taşı da 'yedi vakit'tir. Son günlerin Gece Yarısı Nidası'nın uyanışında 'o yediyi' gördüklerinde sevinenler, kıymetli olanla bayağı olanın bölünmesine ve ayrılmasına tanık olacaklar. Kıymetli olanlar tam birliğe gelirken sevinecek, bayağı olanlar ise iki altın borudan inmekte olan o yağa sahip olmadıklarını çok geç anlayacaklar. Bir sınıf için sevinç doğuran gerçek, öteki sınıf için bir sürçme taşı olacaktır; görmek isteyen herkes için görülebilir olduğu halde.

1856'da, Filadelfya Adventizmi Laodikeia Adventizmi'ne geçerken "yedi kez" nasıl başlangıçta bir imtihan olduysa, sona gelindiğinde, Laodikeia Adventizmi Filadelfya Adventizmi'ne geçerken de "yedi kez" yeniden bir imtihandır. Başlangıçtaki imtihan, Kutsal Kitap'taki "yedi kez" öğretisinin reddedilmesiyle 1863'te geçilemedi. 2023'te sondaki imtihanda başarısız olanlar, Levililer yirmi altının "yedi kez"i tarafından tanımlanan çarenin gerektirdiği deneyimi reddettikleri için bunu yapacaklar.

Daniel kitabının "yedi vakit"i bütünüyle teyit ettiğini tespit etmek, Daniel kitabının ilk altı bölümünün peygamberî mesajını ele almaya başlamadan önce önemliydi; çünkü dördüncü ve

beşinci bölümler "yedi vakit"ten bahseder ve Vahiy on üçüncü bölümdeki yerden çıkan canavarın iki boynuzunun başlangıcını ve sonunu tanımlar.

İlk altı bölümü ele almaya bir sonraki makalede başlayacağız.

Daniel'in Tanrı'dan aldığı ışık özellikle bu son günler için verildi. Şinar'ın büyük ırmakları olan Ulai ve Hiddekel kıyılarında gördüğü görümler şimdi gerçekleşme sürecindedir ve önceden bildirilen tüm olaylar yakında gerçekleşecektir.

Daniel'in peygamberliklerinin verildiği dönemde Yahudi ulusunun içinde bulunduğu koşulları dikkate alın.

Kutsal Kitap çalışmasına daha fazla zaman ayıralım. Tanrı sözünü gerektiği gibi anlamıyoruz. Vahiy Kitabı, içerdiği öğretiyi anlamamız yönünde bize bir buyrukla başlar. "Okuyanlara, bu peygamberliğin sözlerini işitenlere ve onda yazılanlara uyanlara ne mutlu; çünkü zaman yakındır," diye buyurur Tanrı. Biz bir halk olarak bu kitabın bize ne ifade ettiğini anladığımızda, aramızda büyük bir uyanış görülecektir. Onu araştırıp incelememiz yönünde bize verilen buyruğa rağmen, öğrettiği dersleri tam olarak anlamıyoruz.

Geçmişte öğretmenler Daniel ve Vahiy'i mühürlü kitaplar ilan etmiş, halk da onlardan yüz çevirmiştir. Görünürdeki gizemi yüzünden birçoklarının kaldıramadığı örtüyü Tanrı'nın kendi eli sözünün bu bölümlerinden kaldırmıştır. 'Vahiy' adı bizzat, onun mühürlü bir kitap olduğu yönündeki iddiayı çürütür. 'Vahiy', önemli bir şeyin açığa çıkarılması demektir. Bu kitabın gerçekleri, bu son günlerde yaşayanlara hitap eder. Kutsal şeylerin bulunduğu kutsal yerde, örtü kaldırılmış halde duruyoruz. Dışarıda durmamalıyız. İçeri girmeliyiz; kayıtsız, saygısız düşüncelerle, atak adımlarla değil, saygı ve Tanrı korkusuyla. Vahiy kitabındaki peygamberlik sözlerinin yerine getirileceği zamana yaklaşıyoruz. Testimonies to Ministers, 113.